

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind serviciile sociale

În temeiul art.107 alin.(1) și (3) din Constituție și al art.1 pct.IV poz.3 din Legea nr.279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art.1. - (1) Serviciile sociale, în sensul prezentei ordonanțe, reprezintă ansamblul complex de măsuri și acțiuni realizate pentru a răspunde nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii unor situații de dificultate, pentru prezervarea autonomiei și protecției persoanei, pentru prevenirea marginalizării și excluziunii sociale și promovarea incluziunii sociale.

(2) Serviciile sociale sunt asigurate de către autoritățile administrației publice locale, precum și de persoane fizice sau persoane juridice publice sau private, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță.

Art.2. - (1) În realizarea serviciilor sociale, principalele atribuții și responsabilități ale Ministrului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, precum și ale celorlalte autorități ale administrației publice centrale cu competențe în domeniu sunt următoarele:

- a) întocmesc și adoptă metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale;
- b) asigură cuprinderea profesiilor specifice din domeniul asistenței sociale în Nomenclatorul privind Clasificarea Ocupațiilor din România, asigurând în același timp și completarea ulterioară a noilor profesii apărute în sistemul de asistență socială;
- c) stabilesc procedurile de evaluare, monitorizare și control ale serviciilor sociale;
- d) asigură, prin programe, finanțarea serviciilor sociale de la bugetul de stat;
- e) elaborează și aprobă criteriile obligatorii de organizare și funcționare a instituțiilor specializate de asistență socială;
- f) elaborează și aprobă modelele contractelor de acordare a serviciilor sociale;
- g) elaborează și aprobă standardele obligatorii de calitate la care se acordă serviciile sociale;
- h) exercită controlul acordării serviciilor sociale.

(2) În realizarea serviciilor sociale, principalele atribuții și responsabilități ale autorităților administrației publice locale sunt următoarele:

- a) organizează, finanțează și susțin tehnic serviciile sociale acordate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- b) asigură transferul de competențe și resursele financiare necesare funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- c) promovează parteneriate cu alți furnizori de servicii sociale;

- d) controlează din punct de vedere tehnic și financiar serviciile sociale acordate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- e) orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art.3. - Principiile care stau la baza acordării serviciilor sociale sunt:

- a) respectarea individualității fiecărei persoane;
- b) respectarea libertății de a alege serviciul social în funcție de nevoia socială;
- c) asigurarea accesului la servicii sociale în condiții de tratament egal prin excluderea privilegiilor și eliminarea oricărei forme de discriminare;
- d) asigurarea de servicii de calitate, accesibile, flexibile, adaptate nevoilor sociale;
- e) asigurarea drepturilor și a siguranței beneficiarilor, protejând în același timp și interesele acestora, dar și pe cele colective ale comunității;
- f) asigurarea accesului la informațiile privind drepturile fundamentale, măsurile legale de protecție, precum și posibilitatea de contestare a deciziei de acordare a unor servicii sociale;
- g) respectarea vieții intime a persoanei;
- h) respectarea confidențialității;
- i) dezvoltarea parteneriatului între părțile implicate în procesul de acordare a serviciilor sociale și beneficiarii acestora.

Art.4. - Serviciile sociale se organizează la nivel comunitar, în funcție de nevoile identificate, de numărul potențialilor beneficiari, de complexitatea situațiilor de dificultate și de gradul de risc social.

Art.5. - Serviciile sociale pot fi servicii de asistență socială și servicii de îngrijire social-medicală.

Art.6. - Serviciile de asistență socială sunt servicii cu caracter primar și servicii specializate.

Art.7. - (1) Serviciile cu caracter primar au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate sau vulnerabilitate care pot duce la marginalizare sau excluziune socială.

(2) Serviciile definite la alin.(1) pot fi următoarele:

- a) identificarea nevoilor individuale și de grup, precum și a principalelor categorii de beneficiari de servicii sociale;
- b) informarea asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale ale persoanei;
- c) măsuri educative și de supraveghere destinate prevenirii comportamentelor deviate;
- d) consiliere pentru persoane vârstnice, persoane cu handicap, persoane cu patologie cronică, persoane dependente de consumul de alcool, droguri sau alte substanțe toxice, persoane infectate sau bolnave cu HIV/SIDA, pentru familiile acestora, precum și pentru alte persoane din grupul social cu care s-au aflat în contact permanent sau incidental;
- e) consiliere pentru persoanele și familiile care adoptă copii sau care au minori în plasament sau încredințare;
- f) consiliere pentru tineri care părăsesc instituțiile pentru protecția copilului;
- g) consiliere și susținere pentru persoanele neglijate, abuzate, victime ale violenței în familie ori ale traficului de persoane;
- h) sprijin material și financiar acordat persoanelor și familiilor cu venituri insuficiente pentru acoperirea nevoilor minime, prevăzute de ansamblul dispozițiilor legale în vigoare;
- i) măsuri de urgență pentru următoarele persoane: fără adăpost, victime ale traficului de persoane, ale violenței în familie, precum și pentru orice persoană aflată în dificultate.

j) orice alte măsuri de protecție socială.

Art.8. - (1) Serviciile specializate au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.

(2) Serviciile definite la alin.(1), precum și instituțiile care le acordă au drept obiectiv:

a) găzduirea, îngrijirea, recuperarea, reabilitarea și reinsertia socială pentru persoanele vârstnice, persoane cu handicap, bolnavi cronici, persoane dependente de alcool sau droguri, persoane victime ale violenței în familie sau ale traficului de persoane;

b) suport și asistență pentru copiii și familiile în dificultate;

c) găzduirea și educația specială pentru copiii sau tinerii cu handicap sau care prezintă dificultăți de adaptare;

d) găzduirea tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului pe o perioadă determinată, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) inserția socială și profesională a tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului;

f) găzduirea pe perioadă determinată a persoanelor fără adăpost;

g) asistență și suport pentru asigurarea unei vieți autonome și active persoanelor de vârstă a treia, precum și servicii de îngrijire acordate vârstnicilor aflați într-o situație de dependență;

h) acordarea de măsuri de suport pentru integrarea în muncă, altele decât cele prevăzute de Codul muncii, inclusiv atelierele protejate;

i) acordarea de măsuri de readaptare, de pre-orientare și de reeducare profesională stabilite prin legislația în vigoare;

j) primirea și îngrijirea în situații de urgență, cu sau fără găzduire, acordarea de sprijin sau acompaniament social, adaptarea la o viață activă sau inserție socială și profesională pentru persoanele sau familiile în dificultate sau în situații de risc;

k) acțiuni de identificare, ajutor, susținere, formare sau informare, consiliere, expertiză sau coordonare în vederea prevenirii oricărei forme de dependență;

l) activități, măsuri și servicii sociale de tip pilot;

m) orice alte măsuri de intervenție socială.

Art.9. - (1) Serviciile de îngrijire social-medicală reprezintă un complex de activități, care se acordă în cadrul unui sistem social și medical integrat și au drept scop principal menținerea autonomiei persoanei, precum și prevenirea agravării situației de dependență.

(2) Serviciile de îngrijire social-medicală sunt acordate persoanelor care, datorită unor afecțiuni fizice, psihice, mentale sau senzoriale, se găsesc în imposibilitatea de a realiza activitățile curente de viață sau care se află în faza terminală a unei boli incurabile.

(3) Principalele categorii de persoane cărora li se adresează serviciile de îngrijire social-medicală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu handicap, bolnavii cronici, persoanele care suferă de boli incurabile și care necesită o gamă largă de servicii sociale, cum ar fi servicii de îngrijire, asistență, tratament, recuperare funcțională, reabilitare și inserție socială.

Art.10. - Serviciile de îngrijire social-medicală pot fi clasificate în următoarele categorii:

a) servicii de bază: ajutor pentru igienă corporală, îmbrăcare și dezbrăcare, igiena eliminărilor, hrănire și hidratare, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) servicii de suport: ajutor pentru prepararea hranei sau livrarea acesteia, efectuarea de cumpărături, activități de menaj, însoțirea în mijloacele de transport, facilitarea deplasării în exterior, companie, activități de administrare și gestionare, activități de petrecere a timpului liber;

c) servicii de îngrijiri medicale;

d) servicii de recuperare și reabilitare, conexe domeniului medical și social: kinetoterapie, fizioterapie, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea;

e) servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea.

CAPITOLUL II

Furnizorii de servicii sociale

Art.11. - (1) Furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, publice sau private, după cum urmează:

a) serviciul public de asistență socială la nivel județean și local;

b) alte servicii publice specializate la nivel județean sau local;

c) unități de asistență medico-socială;

d) instituții publice care dezvoltă compartimente de asistență socială specializate;

e) asociații și fundații, cultele religioase și orice alte forme organizate ale societății civile;

f) persoane fizice autorizate în condițiile legii;

g) filiale și sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;

h) organizații internaționale de profil.

(2) Furnizorii de servicii sociale pot organiza și acorda servicii sociale numai dacă sunt acreditați în condițiile legii.

(3) Metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art.12. – (1) Serviciul public de asistență socială al comunității locale este principalul furnizor de servicii sociale având responsabilitatea dezvoltării și diversificării prioritare a serviciilor de asistență și îngrijire comunitară, servicii care permit menținerea persoanei în mediul propriu de viață, în familie și în comunitate.

(2) În condițiile în care serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale nu are capacitatea de a oferi integral pachetul de servicii necesare, acesta poate încheia convenții de parteneriat și contracte de acordare a serviciilor sociale cu furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art.11 alin.(1).

(3) Contractul prevăzut la alin.(2) va cuprinde în mod obligatoriu serviciile oferite, natura și costurile acestora, drepturile și obligațiile părților, perioada și condițiile de acordare, cu respectarea standardelor de calitate stabilite pentru fiecare tip de serviciu, precum și sancțiunile aplicate în condițiile unor servicii sociale de calitate necorespunzătoare.

(4) Alegerea furnizorilor de servicii se face în condiții de concurență prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Modelul contractului prevăzut la alin.(3) va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(6) În condițiile în care serviciul public de asistență socială local nu poate susține acordarea unor servicii sociale în situații de urgență, acestea vor fi preluate în responsabilitatea serviciului public de asistență socială județean.

Art.13. – (1) Furnizorii de servicii sociale acreditați pot acorda servicii sociale prin contracte directe încheiate cu beneficiarii, în condițiile legii.

(2) Contractul prevăzut la alin.(1) va cuprinde, în principal, serviciile sociale oferite, costurile acestora, drepturile și obligațiile părților.

(3) Modelul contractului prevăzut la alin.(2) va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(4) În vederea soluționării solicitărilor, furnizorii acreditați pot încheia între ei convenții de parteneriat sau contracte pentru acordarea serviciilor sociale.

Art.14. - Serviciile sociale se pot organiza și acorda de către furnizorii prevăzuți la art.11 alin.(1) la domiciliu, în instituții specializate de asistență socială, precum și în alte categorii de instituții publice sau private prevăzute de lege.

Art.15. - Instituțiile specializate de asistență socială cuprind toate instituțiile publice sau private care acordă servicii sociale și asigură supraveghere și îngrijire cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără găzduire.

Art.16. - (1) Criteriile obligatorii de organizare și funcționare a instituțiilor specializate de asistență socială, cu excepția celor de tip pilot, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Pentru realizarea serviciilor sociale, instituțiile specializate de asistență socială au obligația de a elabora în termen de 30 de zile de la data înființării regulamentul propriu de organizare și funcționare, care va include și drepturile și obligațiile beneficiarilor, în conformitate cu standardele de calitate pentru servicii sociale.

(3) Standardele de calitate vor fi elaborate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și aprobate prin ordin al ministrului.

(4) Instituțiile publice specializate de asistență socială sunt conduse de un director numit de autoritățile publice care asigură finanțarea, sprijinit de un consiliu consultativ, compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali.

Art.17. - (1) Instituțiile publice specializate de asistență socială pot fi organizate pentru a deservi una sau mai multe unități administrativ-teritoriale.

(2) În condițiile în care sunt implicate mai multe unități administrativ-teritoriale, instituțiile prevăzute la alin.(1) sunt înființate și organizate în baza unor convenții încheiate în condițiile legii, care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, județene.

CAPITOLUL III

Personalul care acordă serviciile sociale

Art.18. - (1) Serviciile sociale sunt acordate de asistenți sociali, precum și de specialiști având diverse calificări și competențe, responsabilități și atribuții specifice domeniului de activitate.

(2) În procesul de acordare a serviciilor sociale se pot implica membri de familie, alte persoane fizice, precum și voluntari și tineri care au optat pentru serviciul utilitar alternativ, în condițiile legii.

Art.19. - Profesiile sociale specifice și complementare aparținând domeniului serviciilor sociale, precum și principalele activități vor fi cuprinse în Nomenclatorul pentru Clasificarea Ocupațiilor din România.

Art.20. - Serviciile sociale sunt realizate de personal de specialitate format în instituții de învățământ superior de stat și particulare, care funcționează în condițiile legii, precum și de personal care a dobândit competențe în procesul de formare și de perfecționare continuă, în condițiile legii.

Art.21. – (1) Asistentul social are îndatorirea de a identifica situațiile și cauzele care afectează echilibrul psihic, economic sau moral al individului, al familiei sau al grupului social și trebuie să întreprindă toate acțiunile necesare pentru remedierea situației de dificultate identificate.

(2) Asistentul social îndeplinește, în principal, activități care privesc ajutorul material și social acordat persoanelor și familiilor, participarea la elaborarea proiectelor socio-educative, consilierea, orientarea, ajutorul pentru realizarea demersurilor necesare obținerii drepturilor, activități de informare și prevenire.

Art.22. - (1) Serviciile de asistență socială specializată, precum și cele de îngrijire social-medicală sunt realizate de echipe pluridisciplinare.

(2) Echipa pluridisciplinară prevăzută la alin.(1) poate cuprinde asistent social, asistent maternal, îngrijitor, însoțitor, asistent personal, ajutor menajer, educator specializat, psihoterapeut, psihopedagog, psiholog, terapeut ocupațional, kinetoterapeut, logoped, pedagog social, asistent medical și medic, precum și alte profesii conexe domeniului social și medical.

CAPITOLUL IV **Beneficiarii de servicii sociale**

Art.23. – Beneficiarii de servicii sociale sunt persoane, precum și grupuri sociale, care la un moment dat se pot afla într-o situație de dificultate generatoare de marginalizare sau excluziune socială, în lipsa suportului acordat de familie sau comunitate.

Art.24. - (1) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe cetățenii români care au domiciliul ori reședința în România, precum și cetățenii români fără domiciliu.

(2) Cetățenii altor state, precum și apatrizii beneficiază de servicii sociale, în conformitate cu prevederile tratatelor și acordurilor la care România este parte, dacă au domiciliul sau reședința în România.

(3) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe și cetățenii străini sau apatrizii care au permisiunea de ședere în România, cei împotriva cărora s-a dispus măsura luării în custodie publică, precum și cei aflați în centrele de cazare din zona de tranzit a României.

Art.25. –Beneficiarii de servicii sociale pot fi copii, familii, persoane vârstnice, persoane cu handicap, persoane dependente de consumul de droguri, alcool sau alte substanțe toxice, persoane infectate sau bolnave HIV/SIDA, fără venituri sau cu venituri mici, persoane fără adăpost, bolnavi cronici și persoane care suferă de boli incurabile, precum și alte persoane aflate în situații de nevoie socială.

Art.26. - Beneficiarii de servicii sociale trebuie să fie informați și au dreptul să participe la procesul de luare a deciziilor și de acordare a serviciilor sociale.

Art.27. - (1) Informațiile obținute, pe parcursul evaluării, privind viața privată a persoanelor beneficiare sunt confidențiale, neputând fi dezvăluite decât cu acordul acestora.

(2) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații:

- a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres;
- b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social;

c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică sau juridică de a-și da consimțământul.

CAPITOLUL V

Procedura de acordare a serviciilor sociale

Art.28. - (1) Serviciile sociale se acordă la solicitarea persoanei, a familiei acesteia sau a reprezentantului legal, în urma semnalării unei situații de nevoie socială de către orice altă persoană, precum și din oficiu.

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale se adresează serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale.

(3) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui alt furnizor de servicii sociale prevăzut la art.11 alin.(1).

Art.29. - Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape principale:

- a) evaluare inițială;
- b) elaborarea planului de intervenție;
- c) evaluarea complexă;
- d) elaborarea planului individualizat de asistență și îngrijire;
- e) implementarea măsurilor prevăzute în planul de intervenție și în planul individualizat;
- f) monitorizare;
- g) reevaluare.

Art.30. - (1) Evaluarea inițială este efectuată de asistentul social sau de personalul de specialitate cu competențe în domeniul asistenței sociale din cadrul serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale.

(2) Evaluarea inițială are drept scop identificarea nevoilor individuale sau de grup, precum și elaborarea planului de intervenție.

(3) Planul de intervenție cuprinde măsurile necesare soluționării situației de risc social, respectiv acordarea de prestații și servicii sociale, precum și orice alte măsuri prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

(4) Planul de intervenție se elaborează în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării solicitării, iar în cazuri excepționale termenul poate fi prelungit cu 2-3 zile.

Art.31. - (1) Responsabilitatea implementării măsurilor prevăzute în planul de intervenție revine serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale.

(2) În implementarea planului de intervenție, serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale realizează direct măsurile prevăzute sau, după caz, organizează plasarea beneficiarului la un alt furnizor de servicii sociale în condițiile art.12 alin.(2).

Art.32. - (1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor situații complexe pentru a căror rezolvare se impune participarea mai multor profesioniști sau instituții specializate în domeniul medical, educațional și altele asemenea, se va recomanda efectuarea evaluării complexe necesare identificării și stabilirii măsurilor de intervenție personalizate.

(2) Evaluarea complexă este realizată de echipe pluridisciplinare de specialiști care, în activitatea desfășurată, utilizează instrumente și tehnici standardizate specifice domeniului de activitate.

(3) Principalele categorii de persoane care pot beneficia de o evaluare complexă a nevoilor sociale individuale sunt reprezentate de copiii aflați în dificultate, persoanele vârstnice și cele cu handicap, bolnavii cronici, persoanele infectate sau bolnave HIV/SIDA, persoanele dependente de droguri sau alte substanțe toxice, persoanele care suferă de maladii incurabile, precum și alte persoane pentru care se impune aceasta.

(4) Componenta echipelor pluridisciplinare, organizarea și funcționarea acestora sunt reglementate prin lege.

Art.33. - (1) Procesul de evaluare complexă are drept scop elaborarea unei strategii de suport conținând ansamblul de măsuri și servicii adecvate și individualizate potrivit nevoilor sociale identificate.

(2) Procesul de evaluare complexă permite identificarea posibilităților de integrare familială a copilului sau de plasament, stabilirea gradului de dependență sau handicap al persoanei, a tipului și nivelului de disfuncție existent, pentru elaborarea unei strategii de suport materializată într-un plan individualizat de îngrijire, care va conține un ansamblu de măsuri și servicii adecvate și disponibile.

(3) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal următoarele aspecte:

- a) evaluarea capacităților fizice, mentale și senzoriale, a nivelului de disfuncție și a abilității de a realiza activitățile de bază ale vieții zilnice;
- b) evaluarea psihologică și psihiatrică;
- c) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului;
- d) evaluarea potențialului de integrare a refugiaților și persoanelor care au dobândit o formă de protecție în condițiile legii;
- e) evaluarea potențialului de reintegrare a victimelor traficului de persoane;
- f) evaluarea posibilităților de integrare familială, de plasament al copilului sau de adopție;
- g) evaluarea gradului de funcționabilitate socială;
- h) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana;
- i) evaluarea percepției persoanei asupra siguranței, securității și vulnerabilității proprii;
- j) evaluarea motivației persoanei de a beneficia de servicii la domiciliu, în instituții de zi sau rezidențiale;
- k) evaluarea consecințelor care privesc persoana în cazul acordării sau neacordării serviciilor de îngrijire;
- l) evaluarea nevoilor sociale și a posibilității asigurării de suport pentru rețeaua informală de îngrijire;
- m) evaluarea percepției proprii privind capacitatea funcțională, performanțele și resursele;
- n) evaluarea capacității rețelei informale de a acorda servicii sociale;
- o) evaluarea serviciilor sociale disponibile, precum și a modului în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei.

Art.34. - (1) Rezultatele evaluării complexe se comunică, în toate cazurile, în termen de 5 zile serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale care a efectuat evaluarea inițială.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării complexe, serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale completează sau, după caz, revizuieste, în termen de 5 zile, planul de intervenție.

Art.35. - (1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale cu acordul și participarea beneficiarului.

(2) Planul individualizat de asistență și îngrijire cuprinde, în principal, programarea serviciilor sociale, personalul responsabil, precum și procedurile de acordare.

(3) Răspunderea privind implementarea planului individualizat de asistență și îngrijire revine responsabilului de caz desemnat de furnizor.

Art.36. - (1) În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale acordate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului, situația persoanei beneficiare se reevaluează periodic de către responsabilul de caz, desemnat de furnizor și, după caz, de asistentul social.

(2) Pe baza rezultatelor reevaluării, planul de intervenție sau, după caz, planul individualizat se completează sau se revizuieste de către furnizorul de servicii sociale.

Art.37. – În scopul asigurării respectării dreptului la viața de familie a persoanelor luate în îngrijire, furnizorii de servicii sociale trebuie să caute soluții pentru evitarea separării membrilor de familie, iar în situația în care acest lucru nu se poate realiza, aceștia vor identifica o soluție care să permită reunirea membrilor de familie cât mai des posibil și în locații accesibile pentru fiecare.

Art.38. - (1) În cazul în care serviciile sociale sunt acordate direct de un furnizor acreditat, acesta are obligația ca, în termen de cel mult 15 zile de la solicitare, să informeze serviciul public de asistență socială în a cărei rază teritorială locuiește beneficiarul asupra nevoilor identificate și serviciilor propuse a fi acordate.

(2) Furnizorul prevăzut la alin.(1) transmite serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale planul individualizat de asistență și îngrijire și, trimestrial, un raport cu privire la rezultatele implementării acestuia.

(3) Pe baza documentelor prevăzute la alin.(2), serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale monitorizează activitatea furnizorului de servicii sociale.

Art.39. – În situații de urgență, serviciile sociale pot fi acordate imediat, elaborarea planului de intervenție sau a planului individualizat de asistență și îngrijire realizându-se în termen de maximum 5 zile de la luarea în evidență a cazului.

CAPITOLUL VI

Jurisdicția serviciilor sociale

Art.40. - În condițiile în care beneficiarul serviciului social sau reprezentantul său legal nu este de acord cu măsurile prevăzute în planul de intervenție ori cu calitatea serviciilor acordate în baza planului individualizat, se poate adresa Comisiei de Mediere Socială care, va analiza motivele nemulțumirii beneficiarului, și va clarifica divergențele dintre părți, acționând în concordanță cu prevederile legii.

Art.41. – (1) Actele administrative emise de autoritățile publice locale privind furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, în baza condițiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ, nr.29/1990, cu modificările ulterioare.

(2) Dacă beneficiarul serviciului social se consideră nedreptățit de furnizarea serviciilor sociale, se poate adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea litigiilor în legătură cu acordarea serviciilor sociale.

(3) Cererile adresate contenciosului administrativ sau oricărei alte instanțe judecătorești pentru soluționarea litigiilor în legătură cu dreptul sau acordarea serviciilor sociale sunt scutite de taxa de timbru.

CAPITOLUL VII

Răspunderea personalului de specialitate

Art.42. - Personalul implicat în acordarea serviciilor sociale răspunde, în condițiile legii, disciplinar, patrimonial, contravențional sau penal, după caz.

Art.43. – (1) Încălcarea eticii profesionale se constată și se sancționează de către comisiile de disciplină din cadrul asociațiilor profesionale.

(2) Deciziile comisiilor de disciplină pot fi atacate de persoana în cauza la judecătoria în termen de 30 de zile de la data comunicării.

CAPITOLUL VIII

Monitorizare, evaluare și control

Art.44. - Monitorizarea, evaluarea și controlul serviciilor sociale se realizează de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei prin direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare direcții teritoriale, și se exercită atât asupra serviciilor publice de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale, cât și asupra celorlalți furnizori de servicii sociale prevăzuți la art.11.

Art.45. - Activitatea de monitorizare, evaluare și control are ca principale obiective următoarele:

- a) aplicarea prevederilor legale referitoare la serviciile sociale;
- b) îmbunătățirea calității și creșterea eficienței serviciilor sociale acordate de furnizori;
- c) respectarea standardelor de calitate;
- d) îndrumarea și coordonarea metodologică a activității serviciului public de asistență socială de la nivel local și județean cu privire la acordarea serviciilor sociale;
- e) asigurarea respectării drepturilor sociale ale beneficiarului.

Art.46. – Monitorizarea, evaluarea și controlul serviciilor sociale se realizează prin derularea unor activități care privesc:

- a) calitatea serviciilor;
- b) gradul de satisfacție a beneficiarului;
- c) respectarea standardelor de performanță și calitate;
- d) gradul de adaptare a serviciilor sociale acordate la nevoile beneficiarului;
- e) performanța personalului;
- f) resursele necesare;
- g) costul serviciilor;
- h) respectarea altor reglementări conexe serviciilor sociale.

Art.47. – (1) Activitatea de evaluare și control la furnizorii de servicii sociale se efectuează de către direcția teritorială obligatoriu o dată pe an sau ori de câte ori aceasta este impusă de situațiile concrete date.

(2) În urma activității de evaluare și control prevăzute la alin.(1) se întocmește o notă de constatare cu aspectele rezultate, recomandările făcute pentru remedierea deficiențelor constatate și termenele de realizare, care se transmite atât furnizorului, cât și autorităților publice locale în raza căreia funcționează.

(3) În cazul abaterilor repetate constatate la furnizorii de servicii sociale sau al nerespectării de către aceștia a recomandărilor stabilite anterior, direcțiile teritoriale, în raport cu gravitatea abaterilor constatate, pot decide limitarea domeniilor de activitate, suspendarea, retragerea sau anularea acreditării, în condițiile legii.

(4) Utilizarea sumelor alocate de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, se supune controlului organelor abilitate de lege.

Art.48. – Direcțiile teritoriale transmit semestrial Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei un raport de activitate care va conține, în mod obligatoriu, date privind situația constatată în fapt, recomandările și propunerile efectuate, precum și sancțiunile aplicate.

Art.49. – (1) În structura Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se înființează un compartiment de specialitate, care va coordona activitatea de monitorizare, evaluare și control în domeniul serviciilor sociale.

(2) Atribuțiile și numărul de personal al compartimentului prevăzut la alin.(1) se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art.50. - Direcțiile teritoriale acorda, la cerere, prin personalul propriu, furnizorilor de servicii, asistență tehnică de specialitate, în condițiile dispozițiilor legale în materie.

CAPITOLUL IX

Finanțarea serviciilor sociale

Art.51. - (1) Serviciile sociale se finanțează, în principal, din fonduri alocate de la bugetul de stat și bugetele locale.

(2) La finanțarea serviciilor sociale sunt utilizate și sume din donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea unor persoane fizice sau juridice din țară și străinătate, precum și din contribuția persoanelor beneficiare de servicii sociale.

(3) Convenția prevăzută la art.17 alin.(2) stabilește contribuția fiecărei părți la cheltuielile de organizare și funcționare a instituțiilor publice specializate de asistență socială, precum și la realizarea serviciilor sociale.

Art.52. - De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea, cofinanțarea sau, după caz, subvenționarea programelor de servicii sociale;
- b) finanțarea programelor naționale de dezvoltare a serviciilor sociale;
- c) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor instituții specializate de asistență socială;
- d) finanțarea sau cofinanțarea altor măsuri și obiective concretizate în programe elaborate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și finanțate de la bugetul de stat.

Art.53. - (1) De la bugetele locale se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea serviciilor sociale organizate de autoritățile administrației publice locale;
- b) cofinanțarea serviciilor sociale realizate de autoritățile administrației publice locale în parteneriat cu alți furnizori sau contractate în condițiile art.12 alin.(2);

c) subvenționarea serviciilor sociale realizate de furnizori acreditați;
d) finanțarea sau cofinanțarea altor măsuri de asistență socială prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetele proprii, fonduri necesare pentru asistență socială.

Art.54. – De la bugetul Fondului unic de asigurări sociale de sănătate se finanțează serviciile medicale furnizate pe bază de contract încheiat de furnizorul de servicii cu casa de asigurări de sănătate în raza căreia funcționează.

CAPITOLUL X

Sanctiuni

Art.55. – (1) Nerespectarea prevederilor art.11 alin.(2), art.13 alin.(1), art.16 alin.(2), art.18 alin.(1), art.30 alin.(4), art.34, art.35, art.38 alin.(1) și (2) din prezenta ordonanță constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin.(1) se modifică prin hotărâre a Guvernului.

Art.56. - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoanele împuternicite din cadrul direcțiilor teritoriale.

Art.57. – Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute la art.55 și 56 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL XI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.58. – (1) Până la obținerea acreditării prevăzute la art.11 alin.(2), activitatea furnizorilor de servicii sociale care acordă servicii sociale la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se desfășoară în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Instituțiile de asistență socială înființate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe își vor elabora regulamentul propriu de organizare și funcționare prevăzut la art.16 alin.(2), în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art.59. - Furnizorii de servicii sociale pot organiza, în condițiile legii, activități de formare pentru personalul propriu, precum și pentru personalul care activează în cadrul altor instituții sau organisme cu atribuții în domeniul serviciilor sociale.

Art.60. – Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004.

Art.62. - În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei împreună cu ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale care au atribuții în aplicarea măsurilor stabilite prin prezenta ordonanță vor elabora normele metodologice de aplicare a prevederilor acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

**PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE**

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei

Elena DUMITRU

Ministrul sănătății

Mircea BEURAN

Ministrul administrației și internelor

Ioan RUS

Ministru delegat pentru administrația publică

Gabriel OPREA

Ministrul finanțelor publice

Mihai Nicolae TANĂSESCU

București, 28 august 2003
Nr. 68